

hun activiteiten mogen zijn, het organiseren ervan is een razend complexe aangelegenheid. Sommige vreemdgangers houden er drie of meer mobieltjes op na, talloze e-mailaccounts en verschillende identiteiten. Zonder haperen weten ze de correcte naam én koosnaam van liefje A te produceren, ook nadat ze net van liefje B komen, na onderweg nog even bij liefje C langs te zijn gegaan. Ook criminelen en mannen met een geheim laveren door een web van leugens, façades en schijnidentiteiten. Vrouwen, multitaskers bij uitstek, bewonderen het feilloos beheren van zo'n dubbele levensboekhouding. Die bewondering is kennelijk groter dan hun afschuw, want ik ken vrouwen die ook na de ontmaskering pal achter hun driedubbeltganger bleven staan. Mogelijk dat bewondering hier naadloos overloopt in verslaving.

Slutelen

Mannelijkheid moet ook een verklaring zijn voor de aantrekkingskracht van de foute man. Bedrivers, wellustelingen en criminelen lijken uit louter testosteron en adrenaline opgetrokken, wat vrouwen ongetwijfeld fantasieën over eindeloze liefdesnachten vol brute overweldiging bezorgt – de dingen die ze over hun negen-tot-vijftien alleen maar durven dromen. De vreemdganger en de eeuwige-vrijgezel-die-wel-verleidt-maar-zich-niet-bindt zijn in de grond van de zaak jagers en veroveraars. Ze verzamelen vrouwenscalpen zoals andere mannen berehenniden of dode taliban. Vrouwen vinden het prettig dat er op hen gejaagd wordt. Zoals mensen vanaf een bepaalde welstandsklasse opeens

kunnen ophemelen, zien ze brute mannelijkheid eerder als iets romantisch dan als iets bedreigends. Mogelijk vinden de vrouwen in kwestie het gewoon prettig om in een illusie te leven. Of, en dan komen we aan het volgende punt, het is puur een kwestie van strategie. Nadat ze de foute man hebben bestookt met een clusterbombardeement aan complimenten omtrent zijn mannelijkheid, zijn ze klaar voor hun Grote Project: hem veranderen. Dit veronderstelt dat ze van meet af aan weten of vermoeden dat ze met een foute man te maken hebben, en dat het hen daar juist om gaat. Ze zijn ervan overtuigd dat zij – en dus alleen zij, je kunt dit aan geen enkele andere vrouw overlaten – de man weer op het rechte pad weten te brengen. Met een bijna religieuze ijver gaan vrouwen aan hun foute man sleutelen. Om met even religieuze kortzichtigheid over het

hoofd te zien dat hij zich haar zorg en toewijding weliswaar graag laat aanleunen, maar dat dat evenveel verandert aan zijn karakter als in het geval van de puberzoon die zijn moeder als was-

vrouw gebruikt. Zij denkt dat hij op deze manier voor eeuwig van haar wordt – de vernieuwde versie dan. Maar voor hem – en dat weet zij niet – is dit ook een Project. Een veel prozaïscher project dan het hare. Zijn project heet hoe-sla-ik-mij-met-zo-min-mogelijk-moeite-en-zonder-al-te-veel-kleerscheuren-door-dit-dubbelleven-heen. Daar zijn accountants bij nodig, kente-

kenvervalsers, en vrouwen die voor voedsel en een schoon bed zorgen.

Wonderlijk

Natuurlijk weet hij haar te bespeulen. Maar dat is niet zo moeilijk. Alle mannen – zelfs ik – weten hoe je een vrouw bespeult. Een vrouw wil geadoreerd worden. In principe volstaan daarbij complimenten en liefhebbende blikken. De rest is bonus. Waarbij de foute man wel weer het voordeel heeft dat hij vaak veel bonus meebrengt. Doorgaans beschikt hij over evenveel creditcards als mobieltjes. En de optelsom complimenten + liefhebbende blikken + Givenchy pakt toch gunstiger uit dan als dat laatste element ontbreekt. Dat hij zelf strak in het pak steekt, een bovengemiddeld dure auto berijdt en als een gevierd acteur – wat hij

in de grond van de zaak ook is – probleemloos van het ene naar het andere milieu switcht, doet zijn zaak ook alleen maar goed. Bij de vrouw die erin wil geloven althans. Want dat blijft het wonderlijke: ook nu vrouwen gemiddeld

*Het leven van
veel foute
mannen is als
een razend
complex
kunstwerk*

hoger opgeleid zijn dan mannen, en nog steeds over meer mensenkennis beschikken, en al lang niet meer financieel afhankelijk zijn van mannen, is er die hang om zich over te leveren aan niet eens zo heel goed vermomde beesten. Dat fascineert me dan weer aan vrouwen. Dus: doorgaan, dames! ■

Menno Hosma is journalist en uitgever van onder andere het boek 'Boze vrouwen, vluchtende